

SAMIN TOFIGHI
**THE EVERYDAY
SUBLIME**

SOLO EXHIBITION
VERNISSAGE
27 Aug 2026
18h - 21h

روزانه
امر و الای

5 Rue des Haudriettes
75003, Paris

ITHAQUE

SAMIN TOFIGHI

Artist Biography

Samin Tofighi is a painter and holds a B.A. and an M.A. in Painting from the *Art University of Iran*. Her work centres on human experience, the observation of the surrounding world, and the situations encountered in daily life.

Alongside her studio practice she conducts research in the philosophy of art, pursuing the relation between painting and thought. Her master's thesis examined the emergence of truth in the work of Van Gogh through Heidegger's framework, a line of research she continues to develop. Her recent series, focused on images of war and explosion, explores the relation between beauty and catastrophe.

In these works the explosion is not only an image of destruction but a moment in which light, colour, and visual splendour stand alongside violence and annihilation. This duality leads her to ask what exactly we are looking at when we confront the image of an explosion: the beauty of light and colour, or the reality of destruction behind it.

THE EVERYDAY SUBLIME

The Ordinariness of a War Painting as Resistance

With every explosion the house shudders, and each time that tremor loses itself in the commotion of the city, as though it were one among the city's thousands of daily occurrences.

The experience of war in the twenty-first century differs from that of the past. War today has become so technological and complex that it seems like another foulness of contemporary urban life. It slips into daily life with agility, while the image of death is only multiplied among the mass of media images, reaching us from distant satellites.

Gradually, the idea of death for today's war-stricken turns into a game of probabilities. Danger is converted into a numerical estimate, an estimate that little by little takes the form, in the mind of the subject, of a rational acceptance. The count of collateral casualties likewise becomes a figure comparable to the daily toll of any metropolis. Iran today exists in a quasi-war, hybrid condition, a condition surrounded by an indistinct aura that has blurred the boundary between the normal and the abnormal.

Under the shadow of such a war, where "being normal" can turn into an ethical question and where submitting to the everyday can itself become grounds for shame before the violence underway, the field of action between "what is to be done?" and "what can I do?" is reduced to its minimum. Continuing to live, then, is not only justified but is itself a form of resistance.

Samin Tofighi, moved by a similar question, has turned to the manifestations of war in the urban landscape and has depicted her own life under these conditions as an artist. It is a life that, beyond the impressionist approach of her paintings, discloses moments of her personal experience and perception. Among the smoke and fire of these representations one can certainly discern signs of the sublime, something that makes us party to the wonder and the dread the artist has lived through.

One point, however, can be stated with certainty: for this artist, painting is a conscious act and a sign of being alive. It is neither a political gesture rejecting or endorsing a particular situation, nor an acceptance of a neutral and sterile ordinariness. It is a search for what binds us to life, for what reminds us of living: beauty.

Jamal Arabzadeh
Dean, Faculty of Visual Arts, Art University of Iran

ثمین توفیقی

درباره هنرمند

ثمین توفیقی نقاش است و دوره‌های کارشناسی و کارشناسی ارشد نقاشی را در دانشگاه هنر ایران گذرانده است. کار او بر تجربه‌های انسانی، مشاهده‌ی جهان پیرامون و موقعیت‌هایی متمرکز است که در زندگی روزمره با آن‌ها مواجه می‌شویم.

او در کنار فعالیت هنری به پژوهش در حوزه‌ی فلسفه‌ی هنر می‌پردازد و نسبت میان نقاشی و اندیشه را دنبال می‌کند؛ پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد او به بررسی ظهور حقیقت در آثار ون‌گوگ بر اساس دیدگاه هایدگر اختصاص داشت و این پژوهش همچنان در حال گسترش است. مجموعه‌ی اخیر او با تمرکز بر تصاویر جنگ و انفجار، به رابطه‌ی پیچیده و گاه متناقض میان زیبایی و فاجعه می‌پردازد؛ در این آثار انفجار تنها تصویری از ویرانی نیست، بلکه لحظه‌ای است که در آن نور، رنگ و شکوه بصری در کنار خشونت و نابودی قرار می‌گیرد، و همین دوگانگی او را به این پرسش می‌رساند که در مواجهه با تصویر یک انفجار دقیقاً به چه چیزی نگاه می‌کنیم: به زیبایی نور و رنگ، یا به واقعیتی که در پس آن در حال نابودی است.

امر والای روزمره

روزمرگی یک جنگ
نقاشی به مثابه مقاومت

با هر انفجار، خانه می‌لرزد و هر بار این لرزش خود را
در میان هیاهوی شهر گم می‌کند؛ گویی یکی از
هزاران اتفاق روزمره شهر است.

به این ترتیب، ایده مرگ برای جنگ‌زدگان امروزی، به تدریج به نوعی بازی احتمالات بدل
می‌شود. خطر به تخمینی عددی تبدیل می‌شود؛ تخمینی که کم‌کم در ذهن سوژه به شکلی
از پذیرش عقلانی بدل می‌شود. تعداد تلفات جانبی نیز به عددی قابل قیاس با میزان
تلفات هرروزه یک کلان‌شهر تبدیل می‌شود. امروز ایران در وضعیتی شبه‌جنگی و ترکیبی به
سر می‌برد؛ وضعیتی با هاله‌ای مبهم که مرز میان وضعیت عادی و غیرعادی را مغشوش
کرده است.

زیر سایه چنین جنگی، جایی که «عادی بودن» می‌تواند به پرسشی اخلاقی بدل شود و تن
دادن به روزمرگی خود به عاملی برای شرمساری در برابر خشونت جاری تبدیل گردد، میدان
کنش میان «چه باید کرد؟» و «چه می‌توانم بکنم؟» به حداقل خود می‌رسد. در نتیجه، ادامه
زندگی نه‌تنها امری موجه، بلکه نوعی مقاومت محسوب می‌شود.

ثمین توفیقی نیز با پرسشی مشابه، به سراغ نموده‌های جنگ در منظر شهر رفته و زیست
خود را در این شرایط، به‌مثابه یک هنرمند، به تصویر کشیده است؛ زیستی که در ورای
رویکرد امپرسیونیستی نقاشی‌های او، لحظاتی از تجربه و ادراک شخصی‌اش را آشکار
می‌کند. بی‌شک می‌توان در میان دود و آتش این بازنمایی‌ها، نشانه‌هایی از امر والا را دید؛
امری که ما را در تجربه شگفتی و هراسی که هنرمند از سر گذرانده است، سهیم می‌کند.

با این حال، یک نکته را می‌توان با قاطعیت گفت: نقاشی کردن برای این هنرمند، نوعی
کنش آگاهانه و نشانه‌ای از زنده بودن است. این فعالیت نه ژستی سیاسی در رد یا تأیید
وضعیتی خاص است و نه پذیرش یک روزمرگی خنثی و عقیم؛ بلکه جست‌وجوی چیزی
است که ما را به حیات پیوند دهد، چیزی که ما را به یاد زندگی بیندازد: زیبایی.

جمال عرب‌زاده
رئیس دانشکده هنرهای تجسمی دانشگاه هنر ایران

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/02)

Oil on paper

50 x 70 cm

THE EVERYDAY
SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/05)

Oil on paper

50 x 70 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/07)

Oil on paper

50 x 35 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/08)

Oil on paper

50 x 70 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/12)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY
SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/13)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY
SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/14)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY
SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/15)

Oil on paper

25 x 50 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/17)

Oil on paper

50 x 70 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/17)

Oil on paper

50 x 35 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/19)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/20)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/21)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/24)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/25)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/25)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/03/30)

Oil on paper

25 x 34 cm

THE EVERYDAY
SUBLIME

THE EVERYDAY SUBLIME (2026/04/01)

Oil on paper

50 x 35 cm